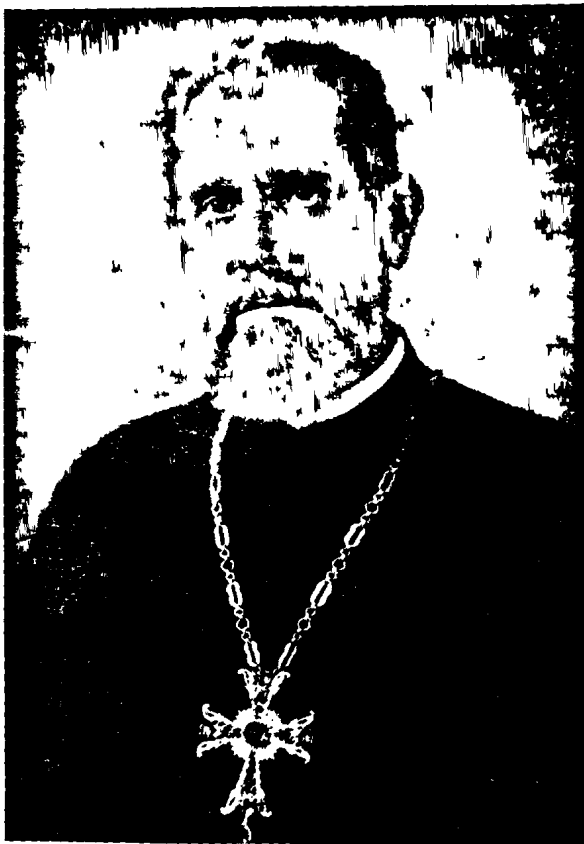

Տ. ԿԱՐԱՊԵՏ ԿԱԶԱԿԻՐ ԱՒԱԳ ՔԶՆՅ. ԱՆԴՐԵԱՍԵԱՆ

Երկարատև եւ ծանր երեսփոխանի մը խոհ, Զորհչարքի, 18 Նոյեմբեր 1900. Երկկայ-
եան ժամը 6-30-ին տեղւոյս ֆրանսական երանդամոցին մէջ վախճանեցաւ Տ. Կարապետ
կաշակիր Ա. Քենյ. Ամգրէտեանը:

Ան ծնած էր 1905-ին Զէյթուն, որդին՝ իշխան Ասատուրի եւ Զարմանդուխտի: Մանուկ
տարիին կորսնցնելով իւայրը, 1915-ի եղեռնին մօրը եւ քրոջ հետ կը դեզերի ախտրի մաս-
բաներուն վրայ եւ ի վերջոյ կու գայ Երուսաղէմ, ուր ժամանակ մը կը հետեւի Մեարդեան

վարժարանի դասընթացներուն: Շատ կանուխէն մասնաւոր մտերմութիւն մը ի յայտ քե-
րելով մասնաւորաբար Ս. Յակոբեանց Տաճարի եւ ընդհանրապէս Հայ Երուսաղէմի սրբա-
վայրերուն հանդէպ, դպրութիւն կ'ընէ եւ մալի կը ձշմակուի լուսարարի օգնական ու ապա՝
լուսարար Ս. Յակոբի եւ Սուրբ Տեղեաց:

1903-ի Օգոստոս 16-ին դպրութեան չորս աստիճաններ կը ստանայ եւ կ'ըլլայ կիսատար-
կաւագ. յաջորդ օր Ս. Գլխադրի առջեւ տարկաւագ կը ձեռնադրուի: 28 Օգոստոսին Քանա-
նայեան կողմը կը կատարուի եւ յաջորդ օր լուսարարապետ Գեղշի, Տ. Հայրիկ Արքեպս.
Ասլանեանի ձեռքով քահանայ կը ձեռնադրուի, միաժամանակ պահելով լուսարարի եւ վան-
էնէն մերս իր պաշտօնները:

«Սիռն», յամուս Ամեն. Պատրիարք Ս. Հօր եւ Ս. Յակոբեանց Միաբանութեան, ամկեղծ
ցաւակցութիւններ կը յայտնէ հանգուցեալի ընտանեկան պարագաներուն եւ երկմային խա-
ղաղութիւն կը մաղթէ ամբ հոգիին: